

سارا سولک، طراح گرافیکی و دستیار هنری نمودار زمانی عهد جدید.

جق تایلپ ونشر ۲۰۱۷، دیوید پالمر (Casketempty.com)

نمودار زمانی کتاب مقدسی **”قبر خالی“** (CASKET EMPTY) به شما کمک می کند تا بتوانید زیبایی و جلال داستان نجات انسان توسط خداوند را که از طریق عیسیای مسیح به تحقق پیوست مشاهده کنید. این نمودار هدف خداوند را در طول دوران سکوت بین دو عهد دنبال می کند و هر یک از ۲۷ کتاب عهد جدید را در یکی از پنج دوره زمانی زیر قرار می دهد:

- انتظارها (۴۳۰ – ۶ ق.م.)**
- مسیح (۶ ق.م. – ۳۳ م.)**
- پنطیکاست (۳۳ م. – حدود ۶۵ م.)**
- تعلیم (۳۳ م. – حدود ۹۵ م.)**
- هنوز فرا نرسیده (۹۵ م. – بازگشت مسیح)**

آمدن عیسیای مسیح به روی زمین، به انجام رسیدن نقشه نجات انسان است که خداوند آن را در عهد قدیم آغاز کرد. مکاشفه خداوند در عهد قدیم تحت عنوان کلمه اختصاری **قبر (CASKET)** خلاصه شده است که شامل **آفرینش، ابراهیم، سنا پادشاهان، تبعید و معبد** است.

این نمودار با نام اختصاری **خالی (EMPTY)** به شما کمک خواهد کرد تا بتوانید نقشه نجات خداوند را در عهد جدید در این پنج دوره بهتر متوجه شوید: **انتظارها، مسیح، پنطیکاست، تعلیم و هنوز فرا نرسیده.** اگر بتوانید دوره‌های **قبر خالی** را به خاطر بسپارید، چهارچوبی در ذهنتان خواهید داشت که با کمک آن می‌توانید تمام کتاب مقدس را با محوریت شخصیت و عمل عیسیای مسیح در ذهن خود داشته باشید.

چرا استفاده از عبارت اختصاری “قبر خالی”؟

عبارت **”قبر خالی“** (CASKET EMPTY) به ما یادآوری می‌کند که مرگ و قیام عیسیای مسیح، کانون مرکزی نقشه نجات خداوند است که در کتاب مقدس نمایان گردیده است (اول قرنثیان ۱۵: ۱–۳). همانطورکه همه در آدم مردند، همه در مسیح زنده خواهند گردید (اول قرنثیان ۱۵: ۲۲). عیسیای مسیح آن پسر محبوب و بره خدا است که به خاطر گناهان ما مرد و برای عادل شمرده شدن ما از مردگان برخاست (پیدایش ۳: اشعیا ۵۳؛ یوحنا ۱: ۲۹؛ رومیان ۴: ۲۵؛ اول پطرس ۱: ۱۷ – ۲۱؛ مکاشفه ۵: ۹–۱۰).

عبارت **”قبر خالی“** (CASKET EMPTY)، قبر خالی عیسیای مسیح را به عنوان سرآغاز آفرینش جدید خداوند به ما نشان می‌دهد که در آن، مرگ مغلوب شده و رستاخیز ما که در آینده به انجام خواهد رسید تضمین شده است. **”قبر خالی“** به ما کمک می‌کند تا داستان نجات عظیم خداوند برای همه انسانها را بهتر متوجه شویم. تنها زمانی که هدف جهانشمول خداوند را محترم بدرسیم قادر خواهیم بود زندگی خود را صرف خدمت و انجام مأموریتمان کنیم(رومیان ۱۲: ۱ – ۲؛ دوم قرنثیان ۵: ۱۴–۲۱).

قرار دادن کتابهای عهد جدید در دوره صحیحشان:

انتظارها ۴۳۰ – ۶ ق. م: کتابهای عهد قدیم، مخصوصاً نوشته‌های انبیا و دیگر متون دوران بین دو عهد (معبد دوم)

مسیح ۶ ق. م – ۳۳ م:

مرقس، لوقا، یوحنا

پنطیکاست

حدود ۳۳ – ۹۵ م:

رومیان، اول و دوم قرنثیان، غلاطیان، افسسیان، فلیپیان، کولسیان، اول و دوم تسالونیکیان، اول و دوم تیموتائوس، تیطس، قلیمون، عبرانیان، یعقوب، اول و دوم پطرس، اول و دوم و سوم یوحنا، یهوذا

هنوز فرا نرسیده

حدود ۹۵ م – بازگشت مسیح: مکاشفه یوحنا

کلید فراگیری

الهیات عهد جدید

انتظارها (۴۳۰ – ۶ ق. م): ابر، یادآور رویاهایی است که خداوند به انبیای قوم اسرائیل داده بود. تاج آبی نمایانگر انتظارها برای فرارسیدن پادشاهی خداوند و پادشاه مسح شده او است. (اشعیا ۵۲: ۷؛ زکریا ۹: ۹؛ *اول پطرس* ۱: ۱۰–۱۲). خداوند در دوران بین دو عهد، انتظارها را در قوم اسرائیل به وجود آورد. فجاهای قوم اسرائیل باعث شد که آنها به دنبال **عدالت خداوند** بوده، به تحقق وعده‌هایش امیدوار باشند.

مسیح (۶ ق. م – ۳۳ م): تاج آبی نشان دهنده آن فرمانروای عادل خداوند برای همه مردم است. این فرمانروا همان عیسی، پسر خداوند و مسیح موعود است. اولین آیه عهد جدید به ما می‌گوید که عیسی همان مسیح موعود، پسر داوود و پسر ابراهیم است (متی ۱: ۱؛ *دوم سموئیل* ۷: *پیدایش* ۱۲). فرارسیدن **پادشاهی خداوند** موضوع اصلی موعظه، حکایات و به انجام رسیدن واقعی مرگ و قیام عیسیای مسیح است (مرقس ۱: ۱۴–۱۵).

پنطیکاست (۳۳ م – حدود ۶۵ م): ابر مشتعل نمایانگر حضور الهی خداوند است که قوم اسرائیل را از دیگر اقوام متمایز می‌ساخت (*خروج* ۳۳: ۱۶) و اکنون که در زمانهای آخر هستیم بر همه آنها فرو ریخته شده است (*یوئیل* ۲: ۲۸؛ *اعمال رسولان* ۲). **روح‌القدس** حضور شخصی و قدرت‌بخش خداوند است که همه آنانی را که ایمان می‌آورند برای زندگی عادلانه، خدمت و به انجام رساندن مأموریتشان پر می‌سازد (*رومیان* ۸: *اول قرنثیان* ۶: ۱۹؛ *عبرانیان* ۲: ۴؛ *اول یوحنا* ۴).

تعلیم (۳۳ – حدود ۹۵ م): طومار نشان دهنده تعلیم کلیسا است. عیسیای مسیح به شاگردانش مأموریت داد تا معلم آنها شوند (متی ۲۸: ۲۰؛ *اول تیموتائوس* ۲: ۷). بیشتر کتابهای عهد جدید نامه‌هایی هستند که به منظور شهادت بر حقیقتی که در عیسیای مسیح است به مسیحیان اولیه فرستاده شده‌اند (*افسسیان* ۴: ۲). این نامه‌ها دستورالعمل‌هایی را پیرامون راه و روش زندگی قوم خداوند در دنیا مهیا می‌سازند.

هنوز فرا نرسیده (۹۵ م. تا بازگشت مسیح): اورشلیم جدید به ما یادآوری می‌کند که نقشه نجات انسان که خداوند در باغ عدن آغاز کرد، با یک شهر خاتمه می‌یابد. **اورشلیم جدید** مانند عروسی برای شوهرش پایین می‌آید (*مکاشفه* ۲۱). در درون دروازه آن، آب حیات از تخت خداوند روان است (*مکاشفه* ۲۲). خدا و بره، راه دسترسی به **درخت حیات** را بازسازی کرده‌اند و برکت حضور خداوند که در باغ عدن از دست رفته بود اکنون برای همیشه وجود دارد (*پیدایش* ۲: ۳؛ *مکاشفه* ۲۲).

شمعدان یادآور عید وقف (Hanukkah) است که پس از تقدیس و تقدیم دوباره معبد به خداوند در زمان مکابئ، آن را به مدت هشت روز جشن می‌گرفتند (*اول مکابئ* ۴: *یوحنا* ۱۰).

داریوش اول (۵۲۲ – ۴۸۶ ق. م) در رأس امپراطوری پارس حکومت می‌کرد. او حکم کوروش مبنی بر بازسازی اورشلیم را تأیید کرد (عزرا ۶). وی امپراطوری پارس را در مقابل یونان گسترش داد ولی در نبرد **ماراتون** در سال ۴۹۰ ق.م شکست خورد.

معبد پارتون نمادی از دنیای باستان است که وقف الهه آتنا شده بود. این معبد حاوی مجسمه‌ای از او با ارتفاعی در حدود ۱۲ متر بود که از عاج فیل، نقره و طلا ساخته شده بود. پولس، آنتیان را با پارتون که درست در پشتش بود مخاطب قرار داد. (*اعمال رسولان* ۱۷).

اسکندر مقدونی (۳۲۲ – ۳۲۳ ق. م) توسط ارسطو تعلیم یافته بود و توانست بیشتر دنیای شناخته شده در آن دوران را پیش از سن سسی سالگی تحت تسلط خودش درآورد. او با شکست دادن داریوش سوم در نبرد **گوگمل** در سال ۳۳۱ ق.م با باعث خاتمه یافتن امپراطوری پارس و آوردن فرهنگ یونان به دنیا شد (*دانیال* ۸).

اسکندر شهرهای مختلفی را بنا کرد. **اسکندریه** در مصر از نظر وسعت و ثروت تبدیل به دومین شهر پس از روم شد. فانوس دریایی اسکندریه در شمار بلندترین بناهای دنیای باستان و نمادی از فرهنگ هلنیستی (یونان باستان) محسوب می‌شد. ترجمه کتاب مقدس به یونانی که *سپتوژن (Septuagint)* نام دارد در اینجا به انجام رسید (حدود ۲۵۰ ق. م).

آنتیوخوس چهارم (۱۷۵ – ۱۶۴ ق. م) ملقب به *اپیفانس*، به معنای “تجلی‌خدا” بود. رفتار خشونت‌آمیز و عجیب او باعث شد که لقب *اپیمانس* یا “دیوانه” را نیز در منابع یونانی به او نسبت دهند. او اسرائیل را مجبور کرد که شریعت خداوند را ترک کرده، به روش یونانی‌ها زندگی کنند ولی با شهادت طلبی و مقاومت مسلحانه آنها شکست خورد. او با شاخی غرور آمیز که حقیقت را به روی زمین می‌اندازد شناخته شده است (*دانیال* ۹: ۴–۱۴؛ *دوم مکابئ* ۵–۷؛ *چهارم مکابئ* ۶–۱۷).

یهودای مکابئ **”پتک“** او شورشیی را بر علیه آنتیوخوس رهبری کرد. در زمان حکومت شمعون، برادر آنتیوخوس (۱۴۲ – ۱۳۵ ق. م)، اسرائیل استقلال یافت. حاکمین بعدی یوحنا هورکانوس (۱۳۵ – ۱۰۴ ق. م)، اسکندر (۱۰۳ – ۷۶ ق. م)، سالومه الکسندرا (۷۶ – ۶۷ ق. م)، آریستابولوس دوم (۶۷ – ۶۳ ق. م) مرزها را گسترش دادند ولی به بسیاری در اسرائیل صدمه رساندند. اعمال مکابئ ۱ – ۴ به این وقایع ارتباط دارد.

ویبرانت‌ها، مجامع یهودی یونانی زبانی بودند که تقریباً در همه شهرهای امپراطوری روم حضور داشتند. تعداد بسیاری از امتهاکه *خدا ترس* نامیده می‌شدند مجذب کننده‌های آنها و خدای اسرائیل شده بودند (*اعمال* ۱۳: ۲۶). پولس رسول معمولاً خدماتش را در شهری جدید با موعظه در کنیسه‌های **یهودیان دور** از **وطن** آغاز می‌کرد.

شمعدان یادآور عید وقف (Hanukkah) است که پس از تقدیس و تقدیم دوباره معبد به خداوند در زمان مکابئ، آن را به مدت هشت روز جشن می‌گرفتند (*اول مکابئ* ۴: *یوحنا* ۱۰).

اُگسِطس قِصر (۲۷ ق. م – ۱۴ م) به فرزندخواندگی جولیس سزار درآمد و با رأی مجلس در سال ۲۷ ق. م، منسب **اُگسِطس** را دریافت کرد. او ستاره‌ای دنباله‌دار را برای مدت هفت روز پس از مرگ جولیس دید که گفته می‌شد به معنای جای گرفتن پدرش در میان خدایان است. روی سکه او این عبارت ضرب شده بود “پسر یکی از خدایان”. حکم او مبنی بر سرشماری در سرزمین روم، باعث شد که عیسیای مسیح در بیت‌لحم متولد شود (*لوقا* ۲: ۱؛ *میکا* ۵: ۲).

عمامه رئیس کهنه، نمایانگر **صدوقیان** است؛ فرقه‌ای مذهبی–سیاسی که بیشتر آنها خانواده‌های کاهنین و اشراف‌زادگان بودند. آنها از طریق کهنات اعظم، مراسم پرستشی معبد اورشلیم را اداره می‌کردند و کرسی‌های زیادی را در مجلس سن‌هدرین که عالی‌ترین جایگاه قضایی بود، در اختیار داشتند (متی ۲۶؛ *اعمال رسولان* ۲۳).

طومار نمایانگر **فرسیان** است؛ جنبش مذهبی متعصبی که به دنبال زندگی در پاکی و تقدس بودند. نام آنها به معنای ”جدا شده“ جدا شادی و مقدس برای خداوند است (لاویان ۱۹: ۲۰). تفسیرهای گسترده‌ای که به ”ست مشایخ“ و بعدتر به ”شریعت شفاهی“ (مرقس ۷) شناخته شد و راهنمای انجام اعمال مذهبی بود، با کمک فریسیان ساخته شده و متعلق به آنان بود. اگرچه برخی از آنها ایمان آوردند (*یوحنا ۳: اعمال رسولان* ۱۵؛ *فیلیپیان* ۳)، ولی بسیاری دیگر با خشونت تمام به مخالفت با عیسی پرداختند چراکه او با اقتدار خودش تعلیم می‌داد و آموزش گناهان را از راه ایمان و بدون نیاز به شریعت ارائه می‌کرد.

کوزه‌کومران (Qumran) نمایانگر **اسینی‌ها** است که کتابخانه‌شان به تازگی در طومارهای دریای مرده کشف شده است. آنها زندگی پاراسگراپانه و مشارکتی را در بیابان داشتند که تمرکزشان یادگیری کتاب مقدس، دعا و پاکی مذهبی بود. اسنی‌ها مورد تحسین اکثریت جامعه قرار داشتند.

چاقو نمایانگر **گروه غیورها** است؛ گروهی از مذهبی‌های افراطی که به دنبال سرنگونی حکومت روم از طریق خشونت بودند و شعارشان که الهام گرفته از مکابئ بود می‌گفت “هیچ پادشاهی مگر خداوند”. یکی از شاگردان عیسیای مسیح به نام شمعون، عضوی از این گروه بود (*لوقا* ۶: ۱۵).

ویبرانت‌ها، مجامع یهودی یونانی زبانی بودند که تقریباً در همه شهرهای امپراطوری روم حضور داشتند. تعداد بسیاری از امتهاکه *خدا ترس* نامیده می‌شدند مجذب کننده‌های آنها و خدای اسرائیل شده بودند (*اعمال* ۱۳: ۲۶). پولس رسول معمولاً خدماتش را در شهری جدید با موعظه در کنیسه‌های **یهودیان دور** از **وطن** آغاز می‌کرد.

یحیای تعمیر دهنده برای تعمیر توبه در بیابان فراخوانده شد تا شرایط را برای رسیدن قریب‌الوقوع مسیح مهیا سازد (*اشعیا* ۴۰: *متی* ۳). عیسیای مسیح او را آن **ایلیا** (الیاس) خواند که می‌بایست پباید (متی ۱۱: ۱۴؛ *ملاکی* ۴).

طیباریوس

طیباریوس (۱۴ – ۳۷ م) به عنوان امپراطور روم در دوران خدمت، مرگ و قیام عیسیای مسیح حکومت می‌کرد (*لوقا* ۳: ۱). او پسرخوانده اغسطس قیصر و ژنرالی با استعداد بود ولی علاقه‌ای به امپراطور بودن نداشت.

مشاهده اشعیا نشان دهنده تفسیر خود عیسیای مسیح از معجزات شفایی بود که انجام می‌داد. زمانی که از او می‌پرسیدند آیا مسیح است یا خیر، او در پاسخ از اشعیا ۳۵ نقل قول می‌کرد که ”کوران بینا می‌شوند و لنگان به راه می‌افتند“ تا اثبات کند که خداوند بازگشته است تا قومش را نجات دهد (متی ۱۱).

قرص‌های نان و ماهی نمایانگر **نشانه‌های نوٹی** عیسیای مسیح برای آشکار کردن جلالش است (*یوحنا* ۲: ۱۱). فراهم کردن غذا در بیابان سبب شد بسیاری عیسیای مسیح را به عنوان موسای ثانی، همان نبی‌ای که قرار بود بیاید بشناسند (*یوحنا* ۶: تنبیه ۱۸: ۱۵).

دستی که در حال بدر پاشی است نمایانگر حکایت زمین است که عیسیای مسیح بیان نمود (مرقس ۴). عیسیای مسیح پادشاهی خداوند را بیشتر با **حکایان** اعلام می‌کرد و مردم را به ایمان آوردن به خودش به عنوان پادشاه مسیحایی دعوت می‌کرد. اکثر استعاره‌های استفاده شده در حکایات عیسیای مسیح، برگرفته شده از عهد قدیم هستند.

تصویر **تاکستان** در کتاب مقدس استفاده شده است تا نشان دهد که قوم خداوند می‌بایست ثمره عدالت را برای دنیا به بار بیاورند. اسرائیل به تاکستانی تشبیه شده که خداوند آن را کاشته است (*اشعیا* ۵). **عیسای مسیح عهد قدیم را بازگو می‌کند** و با مرگ و قیام خود آن را به نقطه اوج خود می‌رساند (متی ۲۰: ۲۱).

عیسای مسیح در شب پیش از مصلوب شدنش، **فصح** را با شاگردانش جشن گرفت. عیسیای مسیح نمادهای اصلی آن شام را به عنوان **خروج فانی** از اسارت گناه همراه با خودش به عنوان **پره خدا** تفسیر کرد. او قرص نان را “بدنم” و شراب را “پایله عهد جدید در خون من” خطاب کرد (*لوقا* ۲۲: ۲۰). او به شاگردانش حکم کرد که در زمان حکومت او **مکاشفهای** پیرامون سلطنت و جلال عیسیای مسیح به کلیرا داد تا آنها را تقویت و تشویق کند.

کشتی نمایانگر آغاز شدن **مأموریت جهانی** برای اعلام کردن نجات انسانها به دست خداوند از طریق عیسیای مسیح به همه مردم دنیا است. انطاکیه اولین کلیسای فرستنده برای انجام خدمات پولس به امتها است (*اعمال رسولان* ۱۳). معمولاً سفر دریایی بسیار خطرناک بود.

معبد آرتمیس در افسس یکی از عجایب دنیای باستان بود. ساختمان این معبد چهار برابر بزرگتر از معبد پارتون بود و ۱۲۷ ستون را در خود جای می‌داد. تصویر او با سینه‌های فراوان، او را به عنوان الهی حاصلخیزی، زاد و ولد، حیوانات و شکار نشان می‌دهد. ایمان آوردن بسیاری به مسیح باعث به وجود آمدن آشوبهای زیادی بر علیه نام او شد (*اعمال رسولان* ۱۹).

هدف خدمات پولس **اطاعت ایمان** بود (*رومیان* ۱: ۵؛ ۱۶: ۲۶) که **عهد جدید** را توصیف می‌کند و محبت به مسیح را نمایان می‌سازد (*ارمیا* ۳۱: ۳۱ – ۳۴؛ *یوحنا* ۱۴: ۱۵). لوح‌ها در درون قلب، به ما یادآوری می‌کنند که تمامی رهنمودهای کتاب مقدس می‌بایست تعلیم داده شوند تا خداوند را دوست داشته باشیم و از او اطاعت کنیم (*اعمال رسولان* ۲۰: ۲۷).

مذبح نمایانگر **کفاره برای گناه** است که خداوند آن را در مرگ مسیح به انجام رساند (*لاویان* ۱۶: ۱۵؛ *رومیان* ۳: ۲۵؛ *اول یوحنا* ۴: ۱۰). مسیحیان، **قریبان زنده**، مقدسین خداوند، پیروان مسیح در زندگی، شاهدین و متحلمین جفا با امید مشارکت در جلال آینده خوانده شده‌اند (*رومیان* ۱۲: ۱ – ۲؛ *کولسیان* ۱: ۲۴؛ *اول پطرس* ۴: ۱۳).

نون (۵۴– ۶۸ م) امپراطوری بود که به تحمل و تفریح معتاد بود. او برای درخشان کردن میهمانی‌های خود مسیحیان را می‌سوزاند. پولس به کلیساها تعلیم داد که برای نرون و محاکمه‌ای که در مقابلش داشت دعا کنند (*رومیان* ۱۳). پولس و پطرس در زمان حکومت او کشته شدند.

کولوسوم آمفی‌تئاتری بود که برای نمایشهای عمومی در روم توسط وسپاسیان و تیتوس ساخته شده بود. در روز افتتاح این آمفی‌تئاتر ۹۰۰۰ حیوان و ۳۰۰۰ انسان در مسابقات گلادیاتورها کشته شدند. هزاران مسیحی در این تالار به مسیح شهادت داده‌اند.

دومیتان (۸۱– ۹۶ م) به عنوان امپراطور روم در پایان دوره عهد جدید حکومت می‌کرد. او جفایی سراسری را در امپراطوری روم بر علیه مسیحیان سازماندهی کرد. خداوند در زمان حکومت او **مکاشفهای** پیرامون سلطنت و جلال عیسیای مسیح به کلیسا داد تا آنها را تقویت و تشویق کند.

نمودار زمانی عهد جدید

نقشه نجات خداوند در طول تاریخ

قبر خالی

طراح و نویسنده

دیوید پالمر

انتظارها

حدود ۴۳۰ - ۶ ق.م.

خداوند انتظارها را برای پادشاه آینده به وجود می آورد...

اسرائیل تبدیل به بخشی از دنیای یونان می شود

جنگهای پارس با یونان

دوران طلایی فرهنگ یونان باستان

اسکندر پارس را شکست می دهد و حکومت یونان را در شرق برپا می کند (دانیا ۱)

اسرائیل در جنگهای جاننشینان اسکندر جفا و آزار می بیند (دانیا ۱)

حکومت امپراطوری بطلمیوس بر اسرائیل (۳۰۱ - ۲۰۰ ق. م)

بطلمیوس دوم باعث و بانی ترجمه کتاب مقدس به یونانی می شود (سپتوژن LXX)

حکومت امپراطوری سلوکی بر اسرائیل (۱۹۸ - ۱۴۲ ق. م)

آنتیوخوس سوم به اسرائیل حق زندگی بر اساس قوانین اجدادیشان را می دهد.

خداوند، اسرائیل را از طریق مکابیان نجات می دهد **۱۶۷ - ۱۶۴ ق. م.**

درگیری در اسرائیل بر سر روش برخورد با فرهنگ یونانی (دوم مکابیان ۴)

آنتیوخوس چهارم معبد اورشلیم را غارت کرده، اسرائیل را مجبور می سازد تا

”قوانین خداوند“ را ترک کند (دانیا ۱ - ۹: دوم مکابیان ۵ - ۷)

در دسامبر ۱۶۴ ق. م. معبد دوباره تقدیم شد (*Hanukkah*/عید وقف)

حکومت حشمونیان ”تا زمانیکه یک نبی حقیقی بلند شود“ (اول مکابیان ۱۴: ۴۱)

اسرائیل با بازگشت حکومت رومیان تحقیر می شود

پومپه اورشلیم را محاصره می کند و وارد قدس الاقداس می شود ۶۳ ق. م.

جولیوس سزار جمهوری روم را به امپراطوری تغییر می دهد.

اغسطس قيصر به عنوان اولین امپراطور روم حکومت می کند (۲۷ ق. م - ۱۴ م)

هیرودیس به عنوان "پادشاه یهود و دوست رومیان" حکومت می کند. **۱۸**

قیصریه بنا شده، معبد اورشلیم با و لخرجی تعمیر می شود.

اسرائیل منتظر مسیح است: در انتظار وعده‌های عهد قدیم خداوند

پادشاهی خداوند به عنوان حکومت آینده خداوند (زکریا ۹: ۱۴)

رویای شاهانه **پسر انسان** (دانیا ۷: ۱۱-۱۴)

به تخت نشستن دوباره **پسر داود** (ارمیا ۲۳: ۵؛ عاموس ۹: ۱۱)

فدیه برای گناه (اشعیا ۵۳: دانیا ۹: ۲۴)

عهد جدید (ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ هوشع ۲: ۱۶-۲۳)

فرو ریختن **روح القدس** (اشعیا ۴۴: ۳؛ یوئیل ۲۸: ۲۹)

برکت **ابراهم** برای امتها (پیدایش ۱۲: ۱-۳؛ میکا ۴)

رساختن مردگان (حزقیال ۳۷: اشعیا ۲۵: ۸-۹؛ دانیا ۱۲: ۲)

قضاوت نهایی انسان و شرارت (مزامیر ۵۸، ۹۶، ۹۸؛ اشعیا ۶۳)

خلقت جدید آسمان و زمین (اشعیا ۶۵-۶۶)

کتابهای کتاب مقدس که در طول این دوره خوانده می شود: عهد قدیم مخصوصاً اشعیا، ارمیا، حزقیال، دانیا. دیگر متن مهم: اپاکریفا، مخصوصاً ۴-۱ مکابیان، کتاب یوسف فلاوی (JOSEPHUS) به نام "جنگ یهودی".

مسیح

۶ ق.م - ۳۳ م.

خداوند پسرش را به عنوان پادشاه مسیحایی به زمین می فرستد

عیسای مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم (متی ۱ - ۲)

باکرهای زایمان خواهد کرد - همانوئیل آمده است! (متی ۱: اشعیا ۷: ۱۴)

انجیل عیسی مسیح، **پسر خدا** آغاز می شود (مرقس ۱: اشعیا ۴۰)

برقراری صلح بر زمین از طریق "نجات دهنده‌ای که مسیح خداوند است" (لوقا ۲: ۱۱)

"کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد" (یوحنا ۱: ۱۴؛ حزقیال ۴۳)

اسرائیل پس از مرگ **هیروдіس** و تولد **عیسای مسیح** از دردی همچون "درد زه" رنج می برد

خشونت در نزدیکی مرگ هیرودیس - ۲۰۰ نفر توسط واریوس مصلوب شدند.

جولیوس سزار، خواست هیرودیس را از طریق سه فرزندش به انجام می رساند:

آرکلائوس، انتیپاس و فیلیپ

یهودیه به وسیله والیان تحت حکومت روم درمی آید (۶ م - ۶۶ م)

سرشماری در زمان کرنیوس - شورش توسط یهودای جلیلی (اعمال ۵: آثار الیهود ۱۸)

صدوقیان، فریسیان، اسنیان و غیروان به دنبال عدالت خداوند هستند.

قیفا که داماد حنانیا است پس از او به کهنات اعظم می رسد (۶ م - ۳۶ م).

همیل و شمای رهبران معلمان یهود هستند.

مردم سرزمین و آتانی که در غربت بودند دوباره پیام امید را می شنوند.

طیباریوس جولیوس سزار به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۱۴ م - ۳۷ م)

شهر طبریه توسط هیرودیس انتیپاس بنا می شود.

پولس در اورشلیم تحت تعلیم غملائیل قرار دارد (حدود ۲۰ م)

پنتیس پیلاطس به عنوان والی یهودیه حکومت می کند (۲۶ م - ۳۶ م)

کلام خداوند در بیابان به یحیی می رسد حدود ۲۹ م

تعمید توبه: "راه خداوند را آماده کنید" (لوقا ۳)

یحیی همان **ایلیا** است که می بایست بیاید (متی ۱۱: ملاکی ۴)

عیسی تعمید می گیرد، به وسیله روح بر می شود و پسر خدا اعلام می گردد (متی ۳)

عیسی در بیابان توسط شیطان وسوسه می شود و پیروزی می گردد (متی ۴)

عیسی خبر خوش پادشاهی خداوند را اعلام می کند

"زمان به کمال رسیده است و ملکوت خداوند نزدیک است! توبه کنید و به انجیل ایمان بیارویید" (مرقس ۱: ۱-۱۵؛ دانیا ۲: ۴۴)

عیسی دوازده شاگرد را دعوت می کند که او را دنبال کنند: شمعون (پطرس) و

برادرش آندریاس؛ یعقوب و برادرش یوحنا؛ فیلیپ و برتولما؛ توما و متی؛

یعقوب حلفی و تدی؛ شمعون غیور و یهودا استخریویطی.

عیسی **موعظه بالای کوه** را ارانه می دهد (متی ۵-۷)

عیسی پادشاهی را با آیات و نشانه‌ها شرح می دهد

شفافاً: "چیزی را که می بینید و می شنوید به یحیی بگوئید" (متی ۱۱: اشعیا ۳۵)

اخراج کردن دیوها: "ملکوت خداوند رسیده است" (متی ۱۲: ۲۸)

نشانه‌های نبوتی: "این نبی ای است که می بایست بیاید!" (یوحنا ۶)

عیسی پادشاهی را با حکایات اعلام می کند (متی ۱۳)

دعوت به ایمان و دریافت بخشش (لوقا ۱۴)

هشدار درباره قضاوت و وعده حیات

حکایات عیسی عهد قدیم را محقق می کند

به وجود آمدن مخالفت با موعظه عیسی درباره این پادشاهی

اقتدار: "چه کسی به جز خدا می تواند بنخشد؟" (متی ۱-۱: ۸)

"پسر انسان خدای ستب است" (متی ۱۲)

پذیرفتن گناهکاران و بازیافتن گمشدگان (لوقا ۱۵)

پطرس در قیصریه فیلیپی اعتراف می کند که عیسی همان مسیح موعود و پسر خدا است.

عیسی تعلیم می دهد که مسیح باید رنج دیده، بمیرد و از مردگان برخیزد (مرقس ۸)

عیسای تبدیل یافته: موسی و ایلیا درباره **خروج** او صحبت می کنند (لوقا ۹)

"این است پسر محبوب من که از او خوشنودم" (متی ۱۷: ۵)

عیسی پادشاهی را مفصلاً شرح می دهد: "آخرین، اولین و اولین، آخرین خواهد بود"

ساعت جلال یافتن عیسی فرا رسیده است (یوحنا ۱۲)

عیسی به عنوان پسر داوود در یکشنبه نخل وارد اورشلیم می شود (متی ۲۱)

عیسی به صورت عمومی در محوطه معبد تعلیم می دهد

عیسی درباره پایان زمان حاضر و بازگشت پرچالشش تعلیم می دهد

عیسی نصح / شام آخر را با شاگردانش جشن می گیرد

"این پیاله عهد جدید در خون من است" (لوقا ۲۲: ۲۰)

عیسی در باغ جتسیمانی به پدر دعا می کند - شاگردان خواب هستند

به عیسی خیانت می شود. او دستگیر و محاکمه می شود - شاگردان انکارش می کنند

در ماه آوریل (فروردین - اردیبهشت) سال ۳۳ م

عیسای مسیح با اراده خداوند

برای گناه جهان مصلوب گردید

عیسای مسیح از مردگان قیام کرده است!

عیسی وعده روح القدس را می دهد

عیسی به پیروانش فرمان می دهد:

"رفته و امتها را شاگرد سازید"

(متی ۲۸: ۱۹، ۲۰)

روز پنطیکاست

۳۳ م - حدود ۶۵ م

خداوند روح القدس را بر کلیسا فرو می ریزد

"شما در اورشلیم، یهودیه، سامره و تا اقصای جهان شاهدان من خواهید بود" (اعمال ۱: ۸)

عیسی به عنوان خدای متعال به سوی پدر بالا برده می شود (عبرانیان ۱: مزمویر ۱۱۰)

روح القدس در پنطیکاست بر امتها فرو ریخته می شود

عیسای متعال پادشاهش را در اورشلیم گسترش می دهد (اعمال رسولان ۱ - ۷)

بیش از ده هزار نفر در اورشلیم ایمان می آورند!

"هر آنچه خدا در باره مسیح پیشگویی کرده بود، او به انجام رساند" (اعمال ۳: ۱۸-۲۶)

استیفان عیسی را به عنوان مسیح اعلام می کند و سنگسار می شود (حدود ۳۴ م)

عیسای متعال پادشاهش را در یهودیه و سامره گسترش می دهد (اعمال ۸ - ۱۲)

پولس به عنوان **رسولی** برای امتها مامور می شود (حدود سال ۳۴ م)

پطرس با کرنلوس رومی ملاقات می کند و او ایمان می آورد!

"هر کسی که ایمان بیاید بخشش را دریافت می کند" (اعمال ۳: ۱۰: ۴۳)

کالیگولا به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۳۷ م - ۴۱ م)

هیرودیسی اغریپاس اول به عنوان پادشاه در اسرائیل حکومت می کند (۴۱ م - ۴۴ م)

سر یعقوب زبیدی از تنش جدا می شود. پطرس به زندان می افتد و آزاد می شود (اعمال ۱۲)

کلودیوس به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۴۱ م - ۵۴ م)

پولس و برنابا برای کمک به حقهلی زندگان از اورشلیم دیدن می کنند (غلاطیان ۲: ۱)

عیسای متعال پادشاهش را در سرتاسر دنیا گسترش می دهد (اعمال ۱۳-۲۸)

(*اولین سفر یسارتی*) پولس و برنابا از انطاکیه فرستاده می شوند (۴۶ م - ۴۸ م)

قیبرس، غلاطیه، انطاکیه پیسیدیه، قونیه، لستره، دربه (اعمال ۱۳: ۱۴)

بسیاری از غیر یهودیان ایمان می آورند به "مسیح که خود را برای گناهان ما داد" (غلاطیان ۱: ۴)

شواری رسولان در اورشلیم، ایمانداران غیر یهودی را می پذیرند (اعمال ۱۵)

کلودیوس یهودیان را به خاطر آتشوبها درباره "کریستوس" از روم بیرون می کند.

(*دومین سفر یسارتی*) پولس و سیلاس به اروپا فرستاده می شوند (۴۹ - ۵۲ م)

لستره، تروآس، فیلیپی، تسالونیک، بیریه، آتن، قرنتس (اعمال ۱۶-۱۸)

یونانیان، رومیان و یهودیان به مسیح ایمان می آورند

انجیل با بت پرستی مقابله می کند و اجتماعات جدید در مسیح تشکیل می دهد.

"شما از بتها بازگشت کردید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید" (اول تسالونیکیان ۱: ۹)

اول و دوم تسالونیکیان

(*سومین سفر یسارتی*) پولس کلیساها را تقویت می کند (۵۲ م - ۵۷ م)

غلاطیه، افسس، فیلیپی، مقدونیه، ایلیریکوم، قرنتس

اقامت پولس در افسس به مدت سه سال (اعمال ۱۹ - ۲۰)

جفا و مخالفت از طرف یهودیان و یونانیان

تعلیم و مباحثات روزانه در تالار طیرانس

"تمامی اراده خدا را به شما اعلام کردم" (اعمال ۲۰: ۲۷)

پولس به مدت سه ماه در قرنتس می ماند و نگاهش به سمت

"اقصای دنیا است" (رومیان ۱۵: مزمویر ۲: اشعیا ۵۳: دانیا ۷)

عیسای متعال پادشاهش را در یهودیه و سامره گسترش می دهد (اعمال ۸ - ۱۲)

پولس با کرنلوس رومی ملاقات می کند و او ایمان می آورد!

"هر کسی که ایمان بیاید بخشش را دریافت می کند" (اعمال ۳: ۱۰: ۴۳)

کالیگولا به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۳۷ م - ۴۱ م)

هیرودیسی اغریپاس اول به عنوان پادشاه در اسرائیل حکومت می کند (۴۱ م - ۴۴ م)

سر یعقوب زبیدی از تنش جدا می شود. پطرس به زندان می افتد و آزاد می شود (اعمال ۱۲)

کلودیوس به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۴۱ م - ۵۴ م)

پولس و برنابا برای کمک به حقهلی زندگان از اورشلیم دیدن می کنند (غلاطیان ۲: ۱)

عیسای متعال پادشاهش را در سرتاسر دنیا گسترش می دهد (اعمال ۱۳-۲۸)

(*اولین سفر یسارتی*) پولس و برنابا از انطاکیه فرستاده می شوند (۴۶ م - ۴۸ م)

قیبرس، غلاطیه، انطاکیه پیسیدیه، قونیه، لستره، دربه (اعمال ۱۳: ۱۴)

بسیاری از غیر یهودیان ایمان می آورند به "مسیح که خود را برای گناهان ما داد" (غلاطیان ۱: ۴)

شواری رسولان در اورشلیم، ایمانداران غیر یهودی را می پذیرند (اعمال ۱۵)

کلودیوس یهودیان را به خاطر آتشوبها درباره "کریستوس" از روم بیرون می کند.

(*دومین سفر یسارتی*) پولس و سیلاس به اروپا فرستاده می شوند (۴۹ - ۵۲ م)

لستره، تروآس، فیلیپی، تسالونیک، بیریه، آتن، قرنتس (اعمال ۱۶-۱۸)

یونانیان، رومیان و یهودیان به مسیح ایمان می آورند

انجیل با بت پرستی مقابله می کند و اجتماعات جدید در مسیح تشکیل می دهد.

"شما از بتها بازگشت کردید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید" (اول تسالونیکیان ۱: ۹)

اول و دوم تیموتائوس، تیتس

یعقوب برادر عیسی در اورشلیم اعدام می شود (۶۲ م)

آتش سوزی عظیم در روم و جفا برای مسیحیان (۶۴ م)

گردن زدن پولس و مصلوب شدن پطرس در حکومت نرون (حدود ۶۵ م)

جنگ یهودیان بر علیه روم در قیصریه النهاب به وجود می آورد (۶۶ م)

منتشر شدن کلام مسیح در دنیا ادامه پیدا می کند!

عبرانیان، یهودا، اول و دوم و سوم یوحنا

تعلیم

۳۳ م - حدود ۹۵ م

خداوند به قومش مأموریت می دهد تا

انجیل را به امتها تعلیم دهند

"شاهی در مسیح"

فیلیپیان

"کلمه مسیح را شبانی کن"

اول و دوم پطرمی

بیش از ده هزار نفر در اورشلیم ایمان می آورند!

"هر آنچه خدا در باره مسیح پیشگویی کرده بود، او به انجام رساند" (اعمال ۳: ۱۸-۲۶)

استیفان عیسی را به عنوان مسیح اعلام می کند و سنگسار می شود (حدود ۳۴ م)

عیسای متعال پادشاهش را در یهودیه و سامره گسترش می دهد (اعمال ۸ - ۱۲)

پولس به مدت سه ماه در قرنتس می ماند و نگاهش به سمت

"اقصای دنیا است" (رومیان ۱۵: مزمویر ۲: اشعیا ۵۳: دانیا ۷)

عیسای متعال پادشاهش را در یهودیه و سامره گسترش می دهد (اعمال ۸ - ۱۲)

پولس با کرنلوس رومی ملاقات می کند و او ایمان می آورد!

"هر کسی که ایمان بیاید بخشش را دریافت می کند" (اعمال ۳: ۱۰: ۴۳)

کالیگولا به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۳۷ م - ۴۱ م)

هیرودیسی اغریپاس اول به عنوان پادشاه در اسرائیل حکومت می کند (۴۱ م - ۴۴ م)

سر یعقوب زبیدی از تنش جدا می شود. پطرس به زندان می افتد و آزاد می شود (اعمال ۱۲)

کلودیوس به عنوان امپراطور روم حکومت می کند (۴۱ م - ۵۴ م)

پولس و برنابا برای کمک به حقهلی زندگان از اورشلیم دیدن می کنند (غلاطیان ۲: ۱)

عیسای متعال پادشاهش را در سرتاسر دنیا گسترش می دهد (اعمال ۱۳-۲۸)

(*اولین سفر یسارتی*) پولس و برنابا از انطاکیه فرستاده می شوند (۴۶ م - ۴۸ م)

قیبرس، غلاطیه، انطاکیه پیسیدیه، قونیه، لستره، دربه (اعمال ۱۳: ۱